

Banská Bystrica 22. decembra 2016
PÚV 109-2009/ÚV 5618 II/128-2016

ROZHODNUTIE

Predseda Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky o rozklade podanom 21. mája 2015 majiteľom Jozefom Spodniakom, Topásová 9, 040 01 Košice, v konaní zastúpeným advokátom JUDr. Mariánom Vojčíkom, Mäsiarska 3, 040 01 Košice (ďalej „majiteľ“), proti rozhodnutiu Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky zn. PÚV 109-2009/ÚV 5618/I-15-2015 zo 14. apríla 2015 vo veci návrhu na výmaz úžitkového vzoru č. 5618 s názvom „Elektronický kamerový systém“ z registra úžitkových vzorov, podaného navrhovateľom G1 MONITOR, s. r. o., Jesenského 12, 040 01 Košice, v konaní zastúpeným patentovým zástupcom Ing. Daliborom Gruberom, GELE – Patentová, známková, oceňovacia a súdno-znalecká kancelária, Humenská 29, 040 11 Košice (ďalej „navrhovateľ“), na návrh ustanovenej odbornej komisie rozhodol takto:

podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov v spojení s § 44 ods. 1 písm. a) zákona č. 517/2007 Z. z. o úžitkových vzoroch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v nadväznosti na § 8 ods. 1 predmetného zákona sa rozklad zamietá a rozhodnutie zn. PÚV 109-2009/ÚV 5618/I-15-2015 zo 14. apríla 2015 **sa potvrdzuje**.

Odôvodnenie:

Prvostupňovým rozhodnutím Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky (ďalej „úrad“) zn. PÚV 109-2009/ÚV 5618/I-15-2015 zo 14. apríla 2015 (ďalej „prvostupňové rozhodnutie“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) bol v zmysle § 44 ods. 1 písm. a) zákona č. 517/2007 Z. z. o úžitkových vzoroch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 495/2008 Z. z. úžitkový vzor č. 5618 s názvom „Elektronický kamerový systém“ (ďalej „napadnutý úžitkový vzor“ alebo „napadnuté riešenie“) na základe návrhu vymazaný z registra úžitkových vzorov. Podaný návrh odôvodnil navrhovateľ tým, že predmet napadnutého úžitkového vzoru nie je spôsobilý na ochranu podľa § 4 a § 6 zákona č. 517/2007 Z. z. o úžitkových vzoroch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 495/2008 Z. z., že prihlasovateľom bola osoba, ktorá nemá právo na ochranu úžitkovým vzorom podľa ustanovenia § 10 ods. 1, § 10 ods. 3 a § 11 ods. 1 zákona č. 517/2007 Z. z. o úžitkových vzoroch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 495/2008 Z. z., a že podľa § 44 ods. 1 písm. f) zákona č. 517/2007 Z. z. o úžitkových vzoroch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 495/2008 Z. z. neboli splnené podmienky pre zápis úžitkového vzoru do registra podľa predpisov platných v čase jeho zápisu. Podľa navrhovateľa všetky technické zariadenia uvedené v nárokoch na ochranu napadnutého úžitkového vzoru sú širokej verejnosti známymi technickými zariadeniami bežne používanými nielen pri ochrane akýchkoľvek objektov, ale aj napríklad v komunikačnej technike, rádiovnej technike, a preto ich použitie v akomkoľvek zapojení pri ochrane objektov nie je výsledkom vynálezcovskej činnosti, a nemôže byť predmetom ochrany podľa priemyselného práva. Na podporu svojich tvrdení navrhovateľ doložil dokumenty označené v prvostupňovom rozhodnutí ako D1 až D13 (ďalej aj „namietané dokumenty“).

Dôvodom prvostupňového rozhodnutia bola skutočnosť, že napadnutý úžitkový vzor nespĺňal v čase jeho zápisu do registra podmienku uvedenú v § 8 ods. 1 zákona č. 517/2007 Z. z. o úžitkových vzoroch a o zmene

a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 495/2008 Z. z., t. j. podmienku vynálezcovskej činnosti. Uvedené vyplynulo z rozboru namietaných dokumentov, v rámci ktorého prvostupňový orgán uviedol, že elektronický kamerový systém opísaný v hlavnom nároku na ochranu napadnutého úžitkového vzoru predstavuje v porovnaní so stavom techniky podľa namietaných dokumentov D2 a D8 a všeobecných znalostí len spojenie existujúcich riešení, ktoré vyplývajú pre odborníka v danej oblasti bez nutnosti použitia činnosti, ktorú by bolo možné hodnotiť ako vynálezcovskú.

Prvostupňový orgán tiež konštatoval, že podľa závislého nároku na ochranu č. 2 napadnutého úžitkového vzoru elektronický kamerový systém obsahuje sústavu reproduktorov (12) umiestnených v chránenom objekte. Ďalej uviedol, že z najbližšieho stavu techniky možno vo vzťahu k znakom uvedeným v nároku na ochranu č. 2 pokladať za najbližší dokument D8, v ktorom je priamo uvedené, že výstup výkonného zosilňovača (3) je prepojený na jeden alebo viacej reproduktorov (7), tzn. použitie viacerých reproduktorov je známe zo stavu techniky prostredníctvom dokumentu D8, ale použitie viacerých reproduktorov je tiež zrejmé pre odborníka v danej oblasti techniky aj na základe všeobecných poznatkov, pretože tento by logicky vo väčšom objekte použil viac reproduktorov, aby zvuková reprodukcia bola počuteľná v celom objekte. Na základe uvedeného prvostupňový orgán dospel k záveru, že ani riešenie uvedené v závislom nároku na ochranu č. 2 napadnutého úžitkového vzoru v spojení s jeho hlavným nárokom na ochranu vo vzťahu k namietaným riešeniam podľa D2 a D8 v spojení so všeobecnými poznatkami odborníka v danej oblasti techniky nespĺňa podmienku vynálezcovskej činnosti podľa § 8 ods. 1 zákona č. 517/2007 Z. z. o úžitkových vzoroch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 495/2008 Z. z.

V súvislosti s podmienkou novosti prvostupňový orgán konštatoval, že v namietaných dokumentoch D1 – D12 nie sú obsiahnuté všetky znaky hlavného nároku na ochranu napadnutého úžitkového vzoru, takže navrhovateľ predloženým namietanými dokumentmi nepreukázal, že napadnuté riešenie nie je nové. Ak je hlavný nárok na ochranu nový, nové sú aj všetky nároky na ochranu závislé na hlavnom nároku.

Čo sa týka návrhu na výmaz napadnutého úžitkového vzoru odôvodneného tým, že prihlasovateľom bola osoba, ktorá nemá právo na ochranu úžitkovým vzorom podľa ustanovení § 10 ods. 1, § 10 ods. 3 a § 11 ods. 1 zákona č. 517/2007 Z. z. o úžitkových vzoroch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 495/2008 Z. z., prvostupňový orgán uviedol, že nevyhnutnou podmienkou na úspešné uplatnenie tohto výmazového dôvodu je preukázanie skutočnosti, že prihlasovateľom bola osoba, ktorá nemala právo na riešenie, t. j. v danom prípade predloženie právoplatného rozhodnutia súdu vo veci práva na ochranu úžitkovým vzorom. V predmetnom konaní však navrhovateľ právoplatné rozhodnutie súdu, z ktorého by vyplývalo, že Jozefovi Spodniakovi nepatrí právo na ochranu úžitkovým vzorom podľa § 10 ods. 1 zákona č. 517/2007 Z. z. o úžitkových vzoroch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 495/2008 Z. z. nepredložil, a teda týmto dôvodom sa prvostupňový orgán ďalej nezaoberal.

Proti tomuto rozhodnutiu podal majiteľ (v súčasnom postavení podávateľa rozkladu) v zákonom stanovenej lehote rozklad, v ktorom vyjadril nesúhlas s prvostupňovým posúdením podmienky vynálezcovskej činnosti.

Majiteľ poznamenal, že prvostupňové rozhodnutie bolo postavené na porovnaní stavu techniky podľa dôkazov, ktoré predložil navrhovateľ. Tiež uviedol, že prvostupňový orgán vyhodnotil za najbližší stav techniky dokument D2, t. j. úžitkový vzor č. 4347 „Kamerový sledovací a poplachový systém“, ktorý je určený najmä na ochranu motorového vozidla, pričom pri hodnotení konštatoval, že siréna aj reproduktor majú rovnakú oznamovaciu funkciu, a že u oboch riešených systémov ide iba o alternatívu v tom, že podľa dokumentu D2 je siréna aktivovaná automaticky, kým v napadnutom riešení je aktivovanie reproduktorov riešené operátorom. Prvostupňový orgán podľa majiteľa nezohľadnil použitie ľudského hlasu a dôležitý technický prvok, ktorým je mobilný telefón, resp. mikrofón mobilného telefónu použitý v napadnutom riešení. V tejto súvislosti majiteľ poukázal na to, že kamerový sledovací a poplachový systém podľa úžitkového vzoru č. 4347 je založený na tom, že v prípade vyvolania poplachu sú technickými prostriedkami odoslané obrazové správy na mobilný telefón majiteľovi motorového vozidla, čo si žiada dostatočne silný signál operátora, na rozdiel od napadnutého úžitkového vzoru, v ktorom nie je systém závislý na tom, či majiteľ hnutel'ného alebo nehnuteľného majetku je alebo nie je v dosahu signálu operátora a poplachová správa je prenášaná tromi spôsobmi, a to pevnou linkou, mobilným zariadením alebo satelitným alebo pevným internetom. Poplachový systém podľa úžitkového vzoru č. 4347 upozorní majiteľa hnutel'nej alebo nehnuteľnej veci formou sms správy, na čo môže alebo nemusí majiteľ reagovať. V prípade, že majiteľ na prijatú sms správu s fotografiou o stave motorového vozidla reaguje, jeho možnosti sú obmedzené. Jednou z nich je volať na políciu a presvedčiť policajného operátora o tom, aby poslal na miesto hliadku, druhou možnosťou je ísť situáciu riešiť sám. Ani v jednom prípade však nevyužíva sirénu na komunikáciu

s narušiteľom. Siréna sa využíva len na zvukový signál pre zapnutie a vypnutie systému podľa úžitkového vzoru č. 4347 a na ohlásenie vniknutia narušiteľa do vozidla. V prípade, ak v blízkosti dosahu sirény nie sú prítomní ľudia, aby zasiahli, narušiteľ pokračuje v činnosti ďalej.

V elektronickom kamerovom systéme podľa napadnutého úžitkového vzoru sú poplachové správy, ktoré prídu na dispečing firmy SBS, riešené okamžite, a to využitím zvukového zariadenia na hnutel'nom alebo nehnuteľnom majetku zákazníka tak, že sa verbálne vplýva na narušiteľa. Zároveň je prvolaná policajná hliadka, ktorá je podľa zákona o SBS povinná vykonať zásah na ohrozenom majetku. Kým nepríde hliadka, je možné verbálne pôsobiť na narušiteľov pomocou reproduktora.

Majiteľ zastával názor, že objektívne posudzovanie toho, čo je výsledkom vynálezcovskej činnosti, a čo nie, je veľmi náročné. Ak sú jednotlivé prvky a súčasti skombinované tak, že vytvárajú výrobok alebo postup, ktorého vlastnosti sú lepšie ako súhrn vlastností jeho častí, alebo sú lepšie, ako sa očakávalo, môže ísť o technické riešenie s výsledkom vynálezcovskej činnosti. Ako uvádza „doterajší stav techniky“ napadnutého úžitkového vzoru, elektronické kamerové systémy sa bežne používajú na stráženie objektov na živé prenosy obrazu po narušení objektu a archiváciu záznamov a poplachové systémy používajú reproduktory k živému prenosu hlasu operátora dispečingu. Na základe uvedeného majiteľ zastával názor, že napadnuté riešenie je vylepšením doterajšieho stavu techniky a súhrn použitých konštrukčných prvkov je zlepšením jeho častí, je výsledkom tvorivosti a zahŕňa vynálezcovskú činnosť.

Majiteľ ďalej skonštatoval, že trvá na vyhlásení uvedenom vo vyjadrení o návrhu na výmaz, že v prípade napadnutého riešenia a riešenia podľa úžitkového vzoru č. 4347 ide o odlišnú oblasť riešeného technického problému. Napadnutý úžitkový vzor je určený na ochranu nehnuteľností (objektov) a úžitkový vzor č. 4347 je určený na ochranu motorových vozidiel, čo dokazuje predvýznamová časť jeho nárokov na ochranu „Kamerový a poplachový systém určený najmä na ochranu motorového vozidla“. Ďalej vo významovej časti je závažným technickým znakom „snímač pohybu (15) vnútorného priestoru sledovaného objektu, s kapotovými a dverovými snímačmi (16), s otrasovým snímačom (17) a s externou sirénou (18) priamo s modulom (10) na zapnutie a vypnutie systému“ (schéma v návrhu systému UV 4347). Z použitia technických výrazov ako sú „vnútorný priestor“ a „kapota“ a „externá siréna (18) priamo s modulom (10) na zapnutie a vypnutie systému“ je pri porovnaní zrejmé, že nejde o zhodné technické riešenie alebo o technické ekvivalenty sledujúce ten istý účel, pretože tieto technické prvky sú špecifické pre oblasť motorových prostriedkov a nie objektov všeobecne. Oblasť stráženia motorových prostriedkov je pritom veľmi špecifická. Zvukové výstražné zariadenia namontované na vozidlách musia spĺňať požiadavky na konštrukciu a skúšky [Nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 398/2005 Z. z. o technických požiadavkách na zvukové výstražné zariadenia motorových vozidiel v znení neskorších predpisov (ďalej „Nariadenie vlády SR č. 398/2005 Z. z.“)]. Na výstrahu sa môžu používať spojitاً premenné tóny, preto nie je možné použiť rovnaké sirény, resp. reproduktory pre účel stráženia objektu, ktorým je vozidlo podľa úžitkového vzoru č. 4347 a vonkajší oplotený objekt podľa napadnutého úžitkového vzoru.

Ďalej majiteľ uviedol, že opis elektronického kamerového systému patrí do predvýznamovej časti, lebo to, že kamerový systém je známym stavom techniky, je zjavné, ale to, že bežne používané kamerové systémy sa doplnia o technické prvky, ktoré zabezpečia „osobnú“ výstrahu hlasom, doteraz takto bežne vyriešené nebolo. Riešenie známe v jednej oblasti na vyriešenie problému v inej oblasti môže byť výsledkom vynálezcovskej činnosti vtedy, ak pre odborníka nevyplýva zrejším spôsobom zo stavu techniky. V tomto prípade je podmienka, že technické riešenie pre odborníka nevyplýva zrejším spôsobom zo stavu techniky podľa majiteľa splnená, pretože napadnutý úžitkový vzor využíva nielen známe technické prvky využívané pri strážení objektov, ale aj silu psychologického efektu. Je známe, že človek sa vystraší a reaguje skratovo, keď je vyrušený pri nelegálnej činnosti priamym ľudským hlasom, pretože mu je jasné, že v blízkosti je niekto, kto ho môže chytiť. V napadnutom riešení majiteľ využil tento fakt a jeho vynálezcovská činnosť spočíva v tom, že narušiteľ je vyzývaný cez reproduktor hlasom príslušníka strážnej služby naživo s tým, že príslušník strážnej služby vidí narušiteľa na monitore a môže využiť to, že pri výzve z reproduktora použije napríklad opis oblečenia alebo opis situácie, ktorá sa práve deje. Narušiteľ tak pochopí, že výzva je adresovaná priamo na neho, a že ho niekto reálne vidí, preto sa snaží čím skôr ukončiť svoj pobyt v chránenom priestore.

V ďalšej časti podaného rozkladu majiteľ v krátkosti popísal princíp činnosti sirény a jej výhody, pričom skonštatoval, že na základe výhod bola siréna podľa napadnutého riešenia spojená s elektronickým kamerovým systémom.

Majiteľ taktiež uviedol, že vo výkonných PA systémoch (Public Address) používaných pre ozvučenie voľného priestranstva sa často používa nepriamo vyžarujúci elektrodynamický stredovýškový reproduktor hrajúci zhruba 4 – 20 kHz. Ide o reproduktor prehrávajúci viacero rozličných zvukových pásiem, nie však celé počuteľné pásmo. Elektronický kamerový systém podľa napadnutého riešenia sa tak jednoznačne odlišuje od technického riešenia podľa úžitkového vzoru č. 4347 tým, že použité zvukové zariadenie, t. j. reproduktor, pracuje v inom frekvenčnom pásme ako siréna, a tiež sa dá použiť na verbálnu komunikáciu, ktorou je možné pôsobiť na narušiteľa.

Za ďalší tvorivý prvok riešenia problému elektronického kamerového systému majiteľ považoval to, že ako mikrofón k reproduktoru, resp. sústave reproduktorov je použitý mikrofón mobilného telefónu, a to preto, aby príslušník nemusel sedieť pri monitore, ale mohol zároveň komunikovať s narušiteľom, pozerat' na tablet, kde sleduje cez kamery pohyb narušiteľa a presúvať sa k nemu motohliadkou, čo je nielen novým riešením, ale zahŕňa aj podstatný rozdiel technických znakov doterajších riešení problému v príslušnej oblasti. Spojením týchto riešení nové riešenie preto dosahuje vynálezcovskú úroveň potrebnú pre zápis do registra úžitkových vzorov. Podstatou kolízneho dokumentu D2 je, že siréna je aktivovaná zapnutím a vypnutím pomocou modulu, teda nie človekom, a nepoužíva na výstrahu narušiteľa ľudský hlas, ale tóny. Z uvedeného podľa majiteľa jasne vyplýva, že podľa predmetných úžitkových vzorov boli problémy v oblasti výstrahy narušiteľa vyriešené odlišne a hlavne s úplne odlišným technickým účinkom.

V závere podaného rozkladu majiteľ vyjadril presvedčenie, že v predmetnom prípade navrhovateľ nepreukázal, že použitie technických zariadení uvedených v nárokoch na ochranu napadnutého úžitkového vzoru nie je nové a nie je výsledkom vynálezcovskej činnosti.

Na základe uvedených skutočností majiteľ navrhol prvostupňové rozhodnutie zmeniť tak, že návrh na výmaz napadnutého úžitkového vzoru sa zamietá a predmetný úžitkový vzor zostáva zapísaný v registri úžitkových vzorov.

Navrhovateľ vo svojom vyjadrení o rozklade, ktoré bolo úradu doručené 14. októbra 2015, vyjadril nesúhlas s jeho odôvodnením.

V súvislosti s podmienkou novosti napadnutého úžitkového vzoru navrhovateľ na začiatku skonštatoval, že v predvýznakovej časti hlavného nároku na ochranu napadnutého úžitkového vzoru, ktorá zahŕňa okrem názvu aj 3 autonómne systémy (kamerový systém, elektronický zabezpečovací systém a komunikačný systém), nie je popísaný akýkoľvek vzťah medzi nimi (kategória vecí – zariadenie, resp. zapojenie). Význaková časť hlavného nároku na ochranu obsahuje iba kombináciu znakov jednej autonómnej časti – komunikačného systému, bez akéhokoľvek spojenia s prvými dvoma systémami. Čo sa týka nároku na ochranu č. 2, tento zahŕňa iba sústavu reproduktorov (12), ktoré však nie sú spojené so žiadnymi znakmi hlavného nároku (kamerový systém, elektronický zabezpečovací systém a komunikačný systém), na základe čoho je tento nárok nejasný.

Navrhovateľ tiež nesúhlasil s argumentmi majiteľa, že napadnuté riešenie je vylepšením doterajšieho stavu techniky a súhrn použitých konštrukčných prvkov je zlepšením jeho častí a je výsledkom tvorivosti, a teda zahŕňa vynálezcovskú činnosť. Podľa neho súhrn všetkých použitých konštrukčných prvkov (vylepšení pôvodcu) sa týka iba komunikačného systému a je popísaný vo všetkých 13-tich kolíznych dokumentoch.

Aj keď majiteľ trval na konštatovaní, že predmet ochrany napadnutého úžitkového vzoru sa týka odlišnej oblasti ako je to pri predmete ochrany podľa dokumentu D2 – ochrana nehnuteľností vs. ochrana motorových vozidiel, v predmete ochrany (nárokoch na ochranu) napadnutého úžitkového vzoru to nie je uvedené. Napadnutý úžitkový vzor nielen že je iba „agregátom“ zo známych technických prostriedkov, ale vo všetkých namietaných dokumentoch (D1 až D13) sú uvedené zhodné použité konštrukčné prvky, pričom od stavu techniky sa líši iba technickým ekvivalentom prvku (napr. reproduktor – siréna, resp. výstražné akustické zariadenie).

V závere navrhovateľ ešte podotkol, že aj keď doplnenie návrhu na výmaz úžitkového vzoru, rovnako ako ani rozšírenie či doplnenie vyjadrenia majiteľa nie je prípustné, majiteľ napriek tomu v rozklade rozšíril a doplnil svoje vyjadrenie (napr. o poukaz na Nariadenie vlády SR č. 398/2005 Z. z., doplnenie o výkonných PA systémov používaných pre ozvučenie voľného priestranstva ap.). V reakcii na uvedené navrhovateľ predložil dokument označený ako D14, ktorým je informácia o konaní majiteľa nielen voči navrhovateľovi,

ale aj voči iným spoločnostiam vykonávajúcim tzv. „bezpečnostné činnosti“ prostredníctvom viac ako desať rokov známeho Pultu centralizovanej ochrany (napr. NODUS s. r. o., Košice).

Na základe uvedeného navrhovateľ navrhol, aby orgán rozhodujúci o rozklade podaný rozklad zamietol a napadnuté rozhodnutie potvrdil.

Rozhodnutie o rozklade sa opiera o nasledovné skutočnosti a dôvody:

Orgán rozhodujúci o rozklade príslušný na konanie v zmysle § 61 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (správny poriadok), s ohľadom na § 53 ods. 2 zákona č. 517/2007 Z. z. o úžitkových vzoroch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej „zákon o úžitkových vzoroch“) preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu uvedenom v podanom rozklade, ako aj zákonnosť vedeného správneho konania, ktoré mu predchádzalo, a posúdil dôvody uvádzané účastníkmi konania.

Podľa § 58 ods. 4 zákona o úžitkových vzoroch sa na konanie pred úradom podľa tohto zákona vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, ak tento zákona neustanovuje inak.

Podľa § 52 ods. 2 zákona o úžitkových vzoroch úrad rozhoduje na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ktoré boli účastníkmi konania predložené alebo navrhnuté.

Podľa § 44 ods. 1 písm. a) zákona o úžitkových vzoroch na návrh tretej osoby úrad vykoná výmaz úžitkového vzoru z registra, ak predmet úžitkového vzoru nie je spôsobilý na ochranu podľa § 4 až 6.

Podľa § 4 zákona o úžitkových vzoroch technické riešenie je spôsobilé na ochranu úžitkovým vzorom, ak je nové, je výsledkom vynálezcovskej činnosti a je priemyselne využiteľné.

Podľa § 8 ods. 1 zákona o úžitkových vzoroch sa technické riešenie považuje za výsledok vynálezcovskej činnosti, ak pre odborníka nevyplýva zrejším spôsobom zo stavu techniky.

Podľa § 7 ods. 2 zákona o úžitkových vzoroch za stav techniky sa na účely tohto zákona považuje všetko, čo bolo kdekoľvek pred dňom, od ktorého patrí prihlasovateľovi úžitkového vzoru právo prednosti podľa § 34 ods. 1, sprístupnené verejnosti akýmkoľvek spôsobom.

Úžitkový vzor č. 5618 s názvom „Elektronický kamerový systém“, majiteľa Jozefa Spodniaka, Topášová 9, 040 01 Košice, s právom prednosti od 28. októbra 2009, bol zapísaný do registra úžitkových vzorov 25. októbra 2010 s nasledujúcim znením nárokov na ochranu:

1. Elektronický kamerový systém pozostávajúci z kamerového systému obsahujúceho najmenej jednukameru (1) a záznamové zariadenie (2), elektronického zabezpečovacieho systému obsahujúceho riadiacu jednotku (4), zo snímača pohybu (8) slúžiaceho na odosielanie správ na monitorovacie centrum tromi nezávislými cestami prostredníctvom internetu (3), sieťou GSM (6), pevnou telefónnou linkou (7) a komunikačného systému **vyznačujúci sa tým, že** komunikačný systém obsahuje reproduktor (12), umiestnený v objekte, vysielačnú anténu (11) s riadiacou ozvučovací jednotkou (9), umiestnenú v chránenom objekte, ďalej obsahuje anténu na príjem GSM (10) signálu a mobilný telefón (18).
2. Elektronický kamerový systém pozostávajúci z kamerového systému, elektronického zabezpečovacieho systému a komunikačného systému podľa nároku 1, **vyznačujúci sa tým, že** obsahuje sústavu reproduktorov (12) umiestnených v chránenom objekte.

Z podaného rozkladu vyplynulo, že majiteľ spochybnil napadnuté rozhodnutie v otázke posúdenia naplnenia podmienky vynálezcovskej činnosti, pričom zotrval na názore, že napadnutý úžitkový vzor voči riešeniam podľa predložených namietaných dokumentov spĺňa podmienku vynálezcovskej činnosti, preto orgán rozhodujúci o rozklade preskúma napadnuté rozhodnutie v tomto rozsahu.

Pri skúmaní dôvodnosti návrhu na výmaz odôvodneného nesplnením podmienky vynálezcovskej činnosti napadnutého riešenia prvostupňový orgán vychádzal z dôkazov predložených navrhovateľom, ktoré predstavovali:

- výpis z registra ÚPV SR – úžitkový vzor č. 4275 „Elektronické systémové zapojenie informačnej služby včasného varovania“ (dôkaz D1),

- výpis z registra ÚPV SR – úžitkový vzor č. 4347 „Kamerový sledovací a poplachový systém“ (dôkaz D2),
- výpis z registra ÚPV SR – úžitkový vzor č. 2676 „Bezpečnostné zapojenie na diaľkovú ochranu majetku“ (dôkaz D3),
- výpis z registra ÚPV ČR – úžitkový vzor č. 7844 „Zapojenie elektronického zabezpečovacieho systému“ (dôkaz D4),
- výpis z registra ÚPV SR – úžitkový vzor č. 2204 „Signalizačné zariadenie určené na ochranu objektov s využitím mobilných telefónnych sietí“ (dôkaz D5),
- výpis z registra ÚPV ČR – patent č. 294 373 „Využitie siete GSM mobilných telefónov k indikácii stavu zabezpečovacích zariadení“ (dôkaz D6),
- výpis z registra ÚPV ČR – úžitkový vzor č. 11108 „Zapojenie pageru s diaľkovým ovládaním využívajúceho GSM siete“ (dôkaz D7),
- výpis z registra ÚPV ČR – úžitkový vzor č. 12089 „Zapojenie bezdrôtového miestneho informačného systému s využitím služieb GSM operátora“ (dôkaz D8),
- výpis z registra ÚPV ČR – úžitkový vzor č. 12309 „Zapojenie bezdrôtového miestneho informačného systému s využitím služieb GSM operátora“ (dôkaz D9),
- výpis z registra ÚPV ČR – preklad európskeho patentového spisu – európsky patent č. 1530861 „Spôsob videosledovania objektov pri použití mobilného komunikačného systému“ (dôkaz D10),
- výpis z registra Úradu pro vynálezy a objavy ČSSR – autorské osvedčenie č. 200 303 „Bezdrôtové komunikačné a zabezpečovacie zariadenie pre prevádzku výcvikových motorových vozidiel samostatne riadených poučenými vodičmi pri jazdách na výcvikovej ploche“ (dôkaz D11),
- kópiu z internetovej stránky <http://e-shop.jablotron.sk> obsahujúca detail produktu JK -82 OASIS a jeho popis (dôkaz D12),
- kópiu článku „Naše specializace aneb v čem jsme jiní?“ s odkazom na internetovú stránku www.odposlechy24.cz (dôkaz D13).

Pokiaľ ide o podmienku vynálezcovskej činnosti v zmysle § 8 ods. 1 zákona o úžitkových vzoroch, orgán rozhodujúci o rozklade uvádza, že táto sa považuje za splnenú vtedy, ak technické riešenie, ktoré je predmetom prihlášky úžitkového vzoru, pre odborníka nevyplýva zrejším spôsobom zo stavu techniky. V súvislosti s hodnotením splnenia podmienky vynálezcovskej činnosti je tiež potrebné uviesť, že zatiaľ, čo novosť riešenia je možné hodnotiť zásadne len na základe informácií pochádzajúcich z jedného zdroja a kombinácia informácií z viacerých zdrojov je neprípustná, pri hodnotení vynálezcovskej činnosti je možné uplatnenie kombinácie informácií pochádzajúcich z dvoch alebo viacerých zdrojov, ako aj so všeobecnými poznatkami odborníka v danej oblasti techniky.

Majiteľ v rozklade v prvom rade uviedol, že v prvostupňovom rozhodnutí bol za najbližší stav techniky ustanovený dokument D2, t. j. úžitkový vzor č. 4347 „Kamerový sledovací a poplachový systém“, ktorý je určený najmä na ochranu motorového vozidla, a že pri hodnotení prvostupňový orgán konštatoval, že siréna aj reproduktor majú rovnakú oznamovaciu funkciu, pričom pri oboch riešených systémoch ide iba o alternatívu v tom, že v dokumente D2 je uvedené automatické aktivovanie sirény a v napadnutom riešení je aktivovanie reproduktorov operátorom. V tejto súvislosti majiteľ ešte upozornil na skutočnosť, že siréna sa podľa dokumentu D2 využíva len na zvukový signál a nie na komunikáciu – verbálne pôsobenie na narušiteľa pomocou reproduktorov. Podľa majiteľa prvostupňový orgán v tomto prípade nezohľadnil použitie ľudského hlasu a dôležitý technický prvok, ktorým je mobilný telefón, resp. mikrofón mobilného telefónu použitý v napadnutom riešení. Orgán rozhodujúci o rozklade sa nestotožňuje s uvedenými tvrdeniami majiteľa, pretože použitie ľudského hlasu, reproduktorov a mobilného telefónu je zrejme z celého dokumentu D8, t. j. českého úžitkového vzoru č. 12089 (z nároku na ochranu a príslušnej obrazovej schémy), pričom tento dokument bol prvostupňovým orgánom použitý pri hodnotení splnenia podmienky vynálezcovskej činnosti.

Ďalej majiteľ poukázal na to, že kamerový sledovací a poplachový systém podľa dokumentu D2 odosiela správy na mobilný telefón na rozdiel od napadnutého úžitkového vzoru, kde správa je prenášaná tromi spôsobmi, a to pevnou linkou, mobilným zariadením alebo satelitným alebo pevným internetom. Orgán rozhodujúci o rozklade zastáva názor, že súčasné použitie viacerých známych spôsobov prenosu správy je možné považovať za všeobecne známe alternatívne riešenie, čo je podporené aj tým, že kombináciu týchto znakov je možné identifikovať aj v samotnom napadnutom úžitkovom vzore v časti „Doterajší stav techniky“, a tiež v predvýznakovej časti hlavného nároku na ochranu.

Majiteľ argumentoval aj tým, že bežne sa elektronické kamerové systémy na stráženie objektov používajú na živé prenosy obrazu po narušení objektu a archiváciu záznamov a poplachové systémy používajú

reproduktory k živému prenosu hlasu operátora dispečingu. Zastával pritom názor, že ak sú jednotlivé prvky a súčasti predmetu napadnutého úžitkového vzoru skombinované tak, že vytvárajú výrobok alebo postup, ktorého vlastnosti sú lepšie ako súhrn vlastností jeho častí, môže ísť o technické riešenie s výsledkom vynálezovskej činnosti. Orgán rozhodujúci o rozklade s týmito argumentmi nesúhlasí a uvádza, že majiteľ v posudzovanom prípade nepreukázal, že jednotlivé prvky a súčasti predmetu napadnutého úžitkového vzoru sú skombinované tak, že by vytvárali výrobok alebo postup, ktorého vlastnosti sú lepšie ako sa očakávalo, a teda že napadnuté riešenie je výsledkom technickej tvorivosti a zahŕňa vynálezovskú činnosť.

V ďalšom odôvodnení rozkladu majiteľ uviedol, že zotrváva na svojom vyhlásení uvedenom vo vyjadrení o návrhu na výmaz, že v prípade napadnutého riešenia a riešenia podľa dokumentu D2 ide o odlišnú oblasť riešeného technického problému, pretože napadnutý úžitkový vzor je určený na ochranu nehnuteľností (objektov) a riešenie podľa dokumentu D2 je určené na ochranu motorových vozidiel. Podľa neho odlišnosť technického riešenia preukazujú aj technické výrazy použité v nároku na ochranu podľa dokumentu D2. Na rozdiel od majiteľa orgán rozhodujúci o rozklade nepovažuje oblasť ochrany nehnuteľného majetku (napr. objektov) a hnuťelného majetku (napr. automobilov) za rôzne technické oblasti a zastáva názor, že aj majiteľom uvedené technické výrazy „snímač pohybu vnútorného priestoru“, „dverový snímač“, „otrasový snímač“, „externá siréna“ a „modul na zapnutie a vypnutie systému“ predstavujú technické prvky, ktoré môžu byť využité pri ochrane obidvoch druhov majetku. Jedine výraz „kapotový snímač“ predstavuje technický prvok, ktorého využitie je iba pri ochrane automobilov. Je potrebné však podotknúť, že ide iba o názov snímača, avšak samotné jeho konštrukčné vyhotovenie môže byť zhodné s dverovým snímačom, ktorý má využitie aj pri ochrane nehnuteľného majetku. Skutočnosť, že zvukové výstražné zariadenia použité na motorových vozidlách musia spĺňať určité zákonné požiadavky týkajúce sa ich konštrukcie, nepreukazuje, že ide o odlišnú oblasť techniky. Orgán rozhodujúci o rozklade nesúhlasí s tvrdením majiteľa, že nie je možné použiť rovnaké sirény, resp. reproduktory pre účel stráženia objektu, ktorým je vozidlo podľa dokumentu D2 a vonkajší oplotený objekt podľa napadnutého riešenia, pretože nie je žiadny dôvod, prečo by výstražné zariadenie použité na ochranu vozidla nemohlo byť použité na ochranu vonkajšieho oploteného objektu. Za podporný argument, že napadnuté riešenie a riešenie podľa dokumentu D2 patrí do tej istej oblasti techniky, považuje orgán rozhodujúci o rozklade to, že obe riešenia boli zatriedené do tej istej triedy medzinárodného patentového triedenia G08B – Zariadenia na signalizáciu, alebo privolávanie; poplachové zariadenia. Do tejto triedy patrí aj predmet prihlášky riešenia podľa dokumentu D8. Obidva dokumenty použité prvostupňovým orgánom na zdôvodnenie rozhodnutia spolu s napadnutým úžitkovým vzorom sú teda z tej istej oblasti techniky.

Majiteľ vyjadril názor, že požiadavka na vynálezovskú činnosť je splnená, ak sa bežne používané kamerové systémy doplnia o technické prvky, ktoré zabezpečia „osobnú“ výstrahu hlasom, čo doteraz takto bežne vyriešené nebolo. K uvedenému je možné konštatovať, že riešenie známe v jednej oblasti na vyriešenie problému v inej oblasti môže byť výsledkom vynálezovskej činnosti vtedy, ak pre odborníka nevyplýva zrejším spôsobom, čo však v tomto prípade nie je splnené, pretože ako už bolo vyššie uvedené, všetky tri dokumenty (napadnuté riešenie, dokument D2 a D8) sú z tej istej oblasti techniky. Na základe uvedeného je potrebné predmetnú argumentáciu majiteľa považovať v danom prípade za irelevantnú.

Ďalším argumentom majiteľa bolo, že napadnutý úžitkový vzor využíva nielen známe technické prvky využívané pri strážení objektov, ale aj silu psychologického efektu. Je známe, že človek sa vystraší a reaguje skratovo, keď je vyrušený pri nelegálnej činnosti priamym ľudským hlasom, pretože mu je jasné, že v blízkosti je niekto, kto ho môže chytiť. Podľa majiteľa je tento fakt využitý pri technickom riešení predstavujúcom napadnutý úžitkový vzor a jeho vynálezovská činnosť spočíva v tom, že narušiteľ je vyzývaný cez reproduktor hlasom príslušníka strážnej služby naživo s tým, že príslušník strážnej služby vidí narušiteľa na monitore a môže využiť to, že pri výzve z reproduktora použije napríklad opis oblečenia alebo opis situácie, ktorá sa práve deje. Narušiteľ tak pochopí, že výzva je adresovaná priamo na neho, a že ho niekto reálne vidí, preto sa snaží čím skôr ukončiť svoj pobyt v chránenom priestore. Uvedené tvrdenia považuje orgán rozhodujúci o rozklade za ničím nepodloženú fikciu. Majiteľ nijako nepreukázal, že na konanie narušiteľa, a tým aj na ochranu objektu má väčší vplyv hlas príslušníka strážnej služby, o ktorom môže byť narušiteľovi známe, že sa nachádza na vzdialenom stanovisku, ako siréna, ktorá upozorní na narušenie objektu ľudí v jeho bezprostrednej blízkosti.

V ďalšej časti podaného rozkladu majiteľ popísal rozdiel v princípe činnosti sirény a reproduktorov, s čím je možné sa stotožniť, avšak to nemá žiadny vplyv na posúdenie vynálezovskej činnosti vzhľadom na skutočnosť použitia reproduktorov na ozvučenie voľného priestranstva, ktoré je známe z dokumentu D8.

Za ďalší tvorivý prvok riešenia problému elektronického kamerového systému majiteľ považoval to, že akomikrofón k reproduktoru, resp. sústave reproduktorov je použitý mikrofón mobilného telefónu, a to preto, aby príslušník strážnej služby nemusel sedieť pri monitore, ale mohol zároveň komunikovať s narušiteľom, pozeráť na tablet, kde má možnosť sledovať cez kamery pohyb narušiteľa, a zároveň presúvať sa k nemu motohliadkou, čo je podľa majiteľa nielen novým riešením, ale zahŕňa aj podstatný rozdiel technických znakov doterajších riešení problému v príslušnej oblasti. Majiteľ tiež uviedol, že podstatou kolízneho dokumentu D2 je, že siréna je aktivovaná zapnutím a vypnutím pomocou modulu, teda nie človekom, a nepoužíva na výstrahu narušiteľa ľudský hlas, ale tóny. Z uvedeného teda jasne vyplýva, že v posudzovaných prípadoch boli problémy v oblasti výstrahy narušiteľa vyriešené odlišne a hlavne s úplne odlišným technickým účinkom. Spojením všetkých týchto riešení dosahuje podľa majiteľa nové riešenie vynálezcovskú úroveň potrebnú pre zápis do registra úžitkových vzorov. S uvedenými tvrdeniami sa orgán rozhodujúci o rozklade nestotožňuje, pretože majiteľ pozabudol vo svojich úvahách na existenciu dokumentu D8, kde je použitý mobilný telefón na prepojenie ľudského hlasu so sústavou reproduktorov. Skutočnosť, že je použitý mobilný telefón na to, aby príslušník strážnej služby nemusel sedieť pri monitore, nie je možné považovať za výsledok vynálezcovskej činnosti, ale za triviálne riešenie keďže už zo samotného názvu telefónu (mobilný) vyplýva, že je primárne určený na telefonovanie, keď je telefonujúci v pohybe.

Vzhľadom na uvedené, predovšetkým na existenciu dokumentov D2 a D8, ktorých predmety sú z tej istej oblasti techniky ako napadnutý úžitkový vzor, a ktorých logickou kombináciou (nahradením sirény z kamerového sledovacieho a poplachového systému z D2 a zapojením bezdrôtového informačného systému z D8) je elektrický kamerový systém, ktorý je predmetom napadnutého úžitkového vzoru, je zrejmé, že predmet napadnutého úžitkového vzoru nie je výsledkom vynálezcovskej činnosti.

Na základe uvedených skutočností sa orgán rozhodujúci o rozklade stotožňuje so záverom prvostupňového orgánu, podľa ktorého napadnuté riešenie v čase podania prihlášky napadnutého úžitkového vzoru nespĺňalo podmienky na jeho zápis do registra, pretože nebolo výsledkom vynálezcovskej činnosti v zmysle § 8 ods. 1 zákona o úžitkových vzoroch, keďže pre odborníka vyplývalo zrejším spôsobom zo stavu techniky. Z uvedeného vyplýva, že prvostupňový orgán postupoval správne, keď na základe podaného návrhu úžitkový vzor č. 5618 s názvom „Elektronický kamerový systém“ vymazal z registra úžitkových vzorov.

Orgán rozhodujúci o rozklade, ktorý preskúmal prvostupňové rozhodnutie a posúdil argumenty uvedené v podanom rozklade, na záver konštatuje, že v konaní o rozklade neboli zistené dôvody, pre ktoré by bolo nutné napadnuté rozhodnutie zrušiť alebo zmeniť. Vzhľadom na to je potrebné uviesť, že napadnuté prvostupňové rozhodnutie bolo výsledkom vecne správneho posúdenia a bolo vydané v súlade s právnou úpravou platnou v čase jeho vydania. Na tomto základe bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie o opravnom prostriedku:

Toto rozhodnutie je konečné a podľa § 61 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov sa nemožno proti nemu odvolať. Rozhodnutie je možné preskúmať správnym súdom, ktorým je Krajský súd v Banskej Bystrici, na základe správnej žaloby podanej podľa § 177 a nasl. zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok. Správny súd uznesením odmietne žalobu, ak žalobca nebol pri jej podaní zastúpený advokátom podľa § 49 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok.

JUDr. Richard Messinger
predseda
Úradu priemyselného vlastníctva
Slovenskej republiky

Rozhodnutie sa doručuje:

I.

JUDr. Marián Vojčík

Mäsiarska 3

040 01 Košice

II.

Ing. Dalibor Gruber

GELE – Patentová, známková, oceňovacia a súdno-znalecká kancelária

Humenská 29

040 11 Košice